

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 17.05.1967, sp. zn. 11 Co 254/67, ECLI:CZ:MSPH:1967:11.CO.254.1967.1

Číslo: 7/1969

Právní věta: Jestliže byl povinnému přidělen vykonatelným rozhodnutím místního národního výboru jako náhradní byt dosavadní byt oprávněného, nebrání nařízení výkonu rozhodnutí vyklizením skutečnost, že oprávněný neuvolnil dosavadní byt pro povinného již v době nařízení výkonu rozhodnutí.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 17.05.1967

Spisová značka: 11 Co 254/67

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 340 41/1964 Sb. § 44

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením obvodního soudu pro Prahu 4 z 30. 3. 1967 byl k návrhu oprávněných na podkladě vykonatelného rozhodnutí odboru bytového hospodářství ONV v P. 4 z 9. 9. 1966 nařízen výkon rozhodnutí vyklizení bytu povinných v P. 4 do náhradního bytu v P. 2 (zajištěného pro povinné vykonatelným rozhodnutím téhož orgánu z 13. 1. 1967).

Povinní namítali v odvolání, že přidělený náhradní byt není dosud volný, když jej užívají oprávnění; z toho dovozovali, že měl být návrh oprávněných na nařízení výkonu rozhodnutí vyklizením zamítnut se zřetelem na ustanovení § 44 zák. č. 41/1964 Sb.

Městský soud v Praze potvrdil usnesení soudu prvního stupně usnesením ze 17. 5. 1967.

Z odůvodnění:

Jestliže se povinní nepřestěhovali dobrovolně z dosavadního bytu v P. 4 do náhradního bytu v P. 2, ač jim tato povinnost plyne z vykonatelných rozhodnutí odboru bytového hospodářství ONV v P. 4, nepochybil soud prvního stupně, když k návrhu oprávněných nařídil výkon rozhodnutí (§ 251 a násl. § 340 o. s. ř.).

I když soud není oprávněn k přezkoumání správnosti potvrzení příslušného správního orgánu o

vykonatelnosti jeho rozhodnutí, je zřejmé, že neobstojí námitka povinných, zdůrazňovaná v jejich odvolání.

Je-li byt v P. 2, který byl přidělen povinným jako náhradní byt, užíván zatím oprávněnými, není přirozeně možno požadovat jeho uvolnění dříve, než bude pro oprávněné vyklizen byt v P. 4. Pro povinné je náhradní byt uvolněn fakticky tím, že oprávnění projevují vůli jej opustit - což osvědčují nejlépe tím, že se domáhají vyklizení bytu povinných - a čekají toliko, kdy jim to povinní umožní svou ochotou. Takový závěr není v rozporu s ustanovením § 44 zák. č. 41/1964 Sb., které vychází ze stavu, že náhradním bytem (popř. náhradním ubytováním) nedisponuje žádný z účastníků, ale třetí osoba od nich odlišná, která s jejich věcí nemá nic společného. Nelze také nevidět, že jiný výklad, jehož se domáhají povinní v odvolání, by znemožnil nebo aspoň podstatně ztížil uspokojování oprávněných žádostí vlastníků o nastěhování do jejich rodinných domků; vždyť při nedostatku jiných náhradních bytů se mnohdy hledá řešení právě v tom, že jsou uživatelům bytů v rodinných domcích, z nichž jsou povinni se vystěhovat, přidělovány jako náhradní ty byty, které vlastníci rodinných domků užívají dosud mimo své rodinné domky. Taková - jistě prospěšná - praxe by nebyla při jiném výkladu § 44 zák. č. 41/1964 Sb. možná; nelze přece očekávat, že by vlastník rodinného domku mohl uvolnit svůj dosavadní byt mimo svůj rodinný domek dříve, než mu uživatel bytu v jeho rodinném domku umožní, aby se do něho nastěhoval.

Z těchto důvodů bylo usnesení soudu prvního stupně potvrzeno (§ 219 o. s. ř.).